

Ekvivalens

Balans av vatten

dikter

Susanne Nybacka

Infer

never mind the words
the distance nor the chill
I fell after running
or if I am running still

released by a thunder
steadily pushed over a cliff
embraced by not knowing
of a rescue or a rescuer's if

never mind the music
all I hear is a windy tone
rumbling its obedient noun
of no such thing as alone

Darulamanpalatset, Kabul

Calvino visade mig
att världen kan vara halv
sedd från träden
om de orkade växa
ur halva jordar och kluvna rotsystem

i natt är månen hel
blödande bakom skuggor
filtrerad bakom gallret
av vakande grenars mönster
utan fågelkväden

från min torrlagda ark
sänder jag ut vingar
hela och halva hjärtslag
spårande på träcklade gatuljus
och min reflektion i ditt fönster

om jag är titeln
på din nästa bästa dag
och det under lättbrusten is
ännu strömmar vågors skalv
blir min strävan ytans alla ringar

Mirnyj, östra Sibirien

den tunna revan
en tungspets tyngd förmår
det brända trycket
när saliven sakta torkar

den saknade
en väntans längtan når
baklängeserosion
höjderna slår i djupen

om vad talar väder
när stormen inte längre är
mot vad vilar sig bergen
när de inte räds för stupen

vänd min axel
fäst min skuldra
göm mina brister
allt som jag orkar

Uyuni, järnvägars ände i Anderna

vid ett os i bergen
mynnar ett av tusen sinade,
urtappade hav
med dammiga gränser,
bergskammar och stormar i kvav

vi är alla floder
förgreningar till varandra
stundom pinade
mossmärglade stenstoder
ogent in i märgen

sanden sjöng sig förbi
blåste ut vågorna, blästrade
orterna försvann
men guldets som ännu glänser,
en framtid om den hann

marken sa att det var vi
som, när vi regerade och mästrade
tog oss ner från drömmar
länkade våra tårar vid andra
fullkomliga, omätbara strömmar

nattflyn inade
jag minns inte vad jag tänkte
men floden reste sig
med eftertryck inunder mig
och all den berusning den skänkte

Buzludzja

du lovade mer än du höll
du hann dö innan löften infriades
och jag tror jag tog varje uns av strå
även sådant som inte var avsett vara löften
för en sträng till din musik
jag inte ville skulle upphöra

taken verkar hänga tyngre nu
golven verkar stå i motlut
det är lägre syrehalt i rummen
eller om jag bara inbillar mig
av vana att vilja motståndet
att du trots allt aldrig gav dig av

Zeliszows kyrka

jag ser fågelflocken breddas
redan en distansminut ifrån
vingpenna vid vingpenna
skriver de frihet mot ljusblått plån

alla skrymslen är så gott som intakta
i väderbitna och förfallna poser
fasaden blir vackrare från dag till dag
för varje regn som vinden blåser

man flyttade inte gud och psalmer
inte heller salarna för våra böner
men historien övergav oss ändå
våra döttrar och våra söner

precis som då, innan jag var född
behövde jag veta hur rummet kändes
dra handen över vitmenade väggar
känna hur svalkan nästan brändes

ensam med alla tystade röster
stiger jag försiktigt in bland bråten
taket suckar, fönsterbågarna bävar
tiden är både syndare och förlåten

skalet är så talande uppriktigt
jag är lika mycket kalk som fägring
nödsliten och ändå lika vacker
levande konkret som en hägring

duvor, kajor och andra arter
mitt hus, ditt hus, allas öppna hus
är vi övergivna, blir rummet det också
men om vi känner, kan vi dela vårt ljus

en vänster hands vante på golvet
sista den höll i var min rädsas bågare
plockar upp den, blåser av dammet
mitt hjärta, mitt liv och min ägare

mitt tempel står
där nya gränser rår

Bahia Honda Bridge

vad vacker du är

bruten bro
en färd som stannat upp
omvandlad att släppa genom
stommar och kärll

jag gick ju på dig
du var stomme och kärll

jag vilade på dig
och du räckte mig längre

mina steg har du glömt
deras tyngd reste sig
som svalorna och högre

var finns högre nu?
vet svalorna att de har mina steg?
känner du vindkastet när de passerar?
du vet väl att kärleken lever vidare?

bruten bro
en färd som stannat upp

mina händer känner du inte
och du har förlåtit dem
för att de skrev på din rygg

att jag behöver gå

Belchite Zaragoza

himlen når ner till ruinerna
snuddar vid nakna utskott
brutna torn, brända salar

inför varje morgons nya flöde
klättrar skuggorna på nytt
längs bruk och stenblocksskarvar

här vilar på tunna axlar
flimmer av svunnen dårskap
ur minnen som väggar talar

och varje natt med vaga ekon
från själarna som värmt sig här
ännu fristad för den som tarvar

Canfranc

mänskligheten hittade ett sätt
att visa hur väntan ser ut
förväntan och den i förtvivlan

hon byggde stationer
hållplatser och enheter för väntan
ankomst
avsked
eller bara för anhalt på vägen

en stolpe i backen
det storslagna med eko under taket
sammanlänkande ödsligheten
i var och en av oss

jag reser aldrig till Canfranc
det vet jag helt säkert
ändå hör jag klappret
mot marmorgolven och trapporna
jag hör det svepande ljudet av svängdörrar
suckarna från tunga portar
anrop ur högtalarsystem
ekon som studsar mellan bänkar
blanka cafebord och tidningsställ

bergen skickar ned sina löpare
vindsökare mot en tom perrong
ett frömjöl hamnar i mitt ena öga
jag gnuggar och tåren tar det med ut
ett korn på fingertoppen
som hamnar mot blusens ärm

en man med sin postväska
vi bekräftar den andres närvaro
med en blick, inget mer
vi har båda en varsin morgon
en dag i vardande, en natt som dröjer

jag lämnar perrongen
det är länge sedan nu
som jag klev på fel tåg
och alltid sökt en hållplats
att stanna vid

Rubjerg Knude – fyren som försvinner

havet ödelägger i sitt begär
tar till sin rymd och till sin sfär
piskar dyn och flyttar sand
gör det bräckligt att vara land

men vackert kan vara brutalt
fulländat både blankt och kalt
och på en siktad plats någonstans
dras en gräns för ett djups vakans

där du böjer mig till frihet
där taget inte tas för givet
faller ner i havet som en fyr
ser från botten hur dagen gryr

Rio Hamza

under hudens tre kända hinnor
fyra tusen meter ned
skorpa av jord och sår
splint av ben, muskler och lera
löper flod utan solens inkallning

jag har varit alla kvinnor
har gått dem utan, gått dem med
burit och sörjt alla spår
varit mig trogen, varit mig flera
på begäran och befallning

under tunnhudens skal
rispa, om än försiktigt
finn moln och finn flod
längre når de sträckande
för du är min ekas åra

om jag i stormen är ett val
jag i drömmen är på riktigt
om under hudens hinnor finns blod
 huden över universum täckande
blir jag dig lätt att spåra

Cloudcroft

järnvägen klättrar
nedför berget,
molnen lämnade

förflyttning är en aspekt
på en rörelse, som lika gärna
kan vara ett segdraget stopp
det tar bara mer tid
att tänja länken
mellan ut post er na

men för all del
ta med dig en av planken
de knirkade spikarna
och skyl i ränslen,
en akt ur livets många dram

jag tar med mig snö
fjolårets kalla tårar
för att vattna morgondagen

bara detta

Detaille Island, Antarktis

vad säger du
om att komma hem
återuppta Expedition överlevnad

jag har lagt fram
pennor och massor av papper
vi kan skriva ner listor och noter

redan förra natten
började jag utan dig, medveten
att du borde vara här, men jag skrev

att solen är aldrig bitter
att dagarna är blandraser
av de vilda, stillsamma kvoter

vi behöver
klangen ur den uttröttades bröst
och varur dess hjärta drev

jag väntar, du vet det
modet kommer med regnet
med mjukhetens sköra trevnad

vad säger du
stingsliga, tysta egengömda
hur smakar ordet lev